

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 164. — ŠTEV. 164.

NEW YORK, SATURDAY, JULY 13, 1912. — SOBOTA, 13. MAL. SRPAÑA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Iz delavskega sveta. Parada štrajkarjev.

Okoši tisoč štrajkujočih pristaniških delavcev je korakalo z godbo na čelu ob pomolih.

IZGREDI.

Po končni paradi je vs'ed izgradov policija posegla vmes in aretovala 53 demonstrantov.

Strajk nakladalev premoga, mornarjev in težakov pri obalnih parobrodnih družbah je imel včeraj za posledico velike izgredje, pri katerih je tudi tekla kri. Štrajkarji, katerih je bilo do 1000, so priprili včeraj opoldne parado z glavnega stana 229 West St. do Battery Place, South St. do Oliver St. in od tam nazaj po West St. v svoj glavni stan. V obližju pomolov Morgan črte so začeli zvečer nemiri, ki so se naglo razširili po Perry St., Charles St., West, Washington, 11. in 12. Sts. Policeja je bila prisiljena potisniti vse prebivalce onega kraja v njihova domovanja, nakar je začela čistiti ulice.

Brez običajnega prelivanja krvi seveda ni šlo. Mnogi so odnesli krvave glave, policeja je aretovala 53 izgrednikov. Straška so si prizadevali pregovoriti še na delu ostale delavce, da se jim pridružijo, kar se jih pa ni posrečilo. Le neznatno število pristaniških delavcev je vstelo delo ter stopilo v vrste borilcev.

Parado štrajkarjev je spremeno dveh vozov v paradi so bili napisi z velikimi črkami: "Težaki ne bodo skebi", medtem, ko je bil drugi napis naslovjen občinstvu: "Potniki, spominjajte se 'Titanica'. Ne zaupajte se neizvežbanemu moštву!"

Allen-proces.

Whiteville, Va., 12. julija. — V posvetovanju, ki je trajalo do podnebetih, se porota ni mogla zedeniti glede krivide Claude Allen-a, radi umora v sodni dvorani meseca marca t. l. Vsled tega je bilo sodočje odgodeno na prihodnji dan. Danes se je izvedelo, da se vrati prihodnjo sredo obravnavu proti Firel Allen-u, nečaku Floyd Allen-a. Otožen je, da je umoril drukčnega pravnikja Fosterja.

Poročila se bosta v aeroplantu Hamilton, O., 12. julija. — Jutri se poročita Miss Sophie Limburg iz Cincinnati in John Risch iz Newport, Ky. v pričetku tukaj ujega poletnega sestanka. Kot poročeno darilo dobita novoporočenca stanovanjsko opravo, kojo je daval klub "Merchants of Hamilton". Poročil ju bode mayo. Straub Novoporočenca se nasehta v Cincinnati, kjer delujeta oba v dve dani na mestu, kjer se je postavljali nabirati med potniki prispevke, da se postavi žrtvam največje nesreče na morju v Washingtonu spomenik. Vse dame na krovu so to misel en, tudi na kjer stanujejo črnci, so odkrili biranjo bočno vprizoriti tudi na opisjo bezico, kjer so baje tudi drugih velikih prekomorskih parnih. Pet zamorcev so arretirali.

Spomenik za žrtve "Titanica".

Washington, D. C., 12. jul. — Na krovu parnika "Berlin" sta v dve dani na mestu, kjer se je postavljali nabirati med potniki prispevke, da se postavi žrtvam največje nesreče na morju v Washingtonu spomenik.

V pritličju tenementne hiše na zapadni 133. cesti v New Yorku, tudi na kjer stanujejo črnci, so odkrili biranjo bočno vprizoriti tudi na opisjo bezico, kjer so baje tudi drugih velikih prekomorskih parnih. Pet zamorcev so arretirali.

Krasni novi in brzi parnik

Kaiser Franz Josef I.

(Avstro-American proge)

odplije v soboto dne 27. julija

vožna do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - \$38.00
do Ljubljane - \$38.60
do Zagreba - \$39.20

Za posebne kabine (oddilek med II. in III. razredom) stane vožna samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddilek posebno dresinami pripravljamo.

Vožna listka je obtobi pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Senator La Follette biča Th. Roosevelt.

V 'La Follette's Weekly' je izšel oster članek, naslovljen "The Case of Mr. Roosevelt".

"SAME FRAZE."

Stranka, ki je bila vstanovljena za enega moža, ne more biti vesna, pravi senator.

Madison, Wis., 12. jul. — Senator La Follette se je danes odkrit postavljal v vrsto Rooseveltovih nasprotnikov. V uvodnem članku "La Follette's Weekly" je nastopa samo proti Rooseveltovem gibanju, ampak tudi proti motivom, ki so napotili Teddya vu vstanovitve nove stranke.

"The Case of Mr. Roosevelt" je naslov članku, v katerem izvaja pisatelj nekako sledi:

"Mr. Roosevelt pozivlja na prednjake, da naj pristopijo njej govi stranki. Vsa Rooseveltova preteklost dokazuje, da nima nobenih organičeckih zmožnosti,

da se bori samo s fazami; da je vedno pripovedlj za kompromise, če more pri tem kaj pridobi.

Nikdar še ni bila vesna stranka za solnčarico nek gospod v senčnem Central Parku. Predno je prišla zdravniška pomoč, je že bil mrtve.

Na Westend nadaljnem vlaku se je zgrudil mrtve na tla neki Milton Burbank. Skoraj čudo star 48 let, je bil deportiran, ker je, da ne umre več ljudi v vlakih je po umenu naselniške oblasti nad in poulične zeleznice, kjer prestari. Nič mu ni pomagalo, da vladu upravljajo peklenska vročina.

Kdor le more, pohiti na prostu na morski obal. Policeja ima večno dela, da vzdržuje red na takih krajih, posebno pa na Coney Islandu, kamor pride vsak dan na stotisoč ljudi.

Za danes je naznanjena še včera vročina. Vremenski preročnik je izjavil proti koncu, da ni dobil naznanja: v soboto jasno, temperatura naraščajoča.

Huda vročna zahtevala šest nadaljnih žrtev.

Oficijski vremenski preročnik ob ljubuje za danes zopet silno vročino in soparico.

90 STOPINJ VUERAJ.

Kdor le more, išče zavetja pred strašno vročino na morski obali. — Smrt v parku.

Dasi živo srebro v topomeru včeraj ni prišlo tako visoko, kakor prejšnje dni, je vendar v našem mitijonskem mestu trpel človek in žival še boj, kot prej. — Prejšnji dnevi so naureč vsa živa bitja tako izmucili, da se že volila, da bi se izkrali v "območju mogla več tako upirati vpli vu vročine. Tako je tedaj prišlo, da je včerajšnji dan zopet zahvalil šest smrtnih žrtev.

Kako silna je vročina, je razvidno iz tega, da je včeraj umrl za solnčarico nek gospod v senčnem Central Parku. Predno

je prišla zdravniška pomoč, da se bori samo s fazami; da je vedno pripovedlj za kompromise, če more pri tem kaj pridobi.

Nikdar še ni bila vesna stranka za solnčarico nek gospod v senčnem Central Parku. Predno

je prišla zdravniška pomoč, da se bori samo s fazami; da je vedno pripovedlj za kompromise, če more pri tem kaj pridobi.

Nikdar še ni bila vesna stranka za solnčarico nek gospod v senčnem Central Parku. Predno

je prišla zdravniška pomoč, da se bori samo s fazami; da je vedno pripovedlj za kompromise, če more pri tem kaj pridobi.

Za danes je naznanjena še včera vročina. Vremenski preročnik je izjavil proti koncu, da ni dobil naznanja: v soboto jasno, temperatura naraščajoča.

Nove zmage Amerikancev.

Stockholm, 12. julija. Pri dananjih olimpijskih igrah so si prizadeli Amerikanci zopet dve zmagi. Fred W. Kelly iz južne Kalifornije je zmagal v odlomilnem tekajuju z ovirami. Albert L. Gutterson iz Vermonta pa je naredil največji skok na širino in sicer 24 stopinj v 11 colov. Nekega Amerikanca so diskvalificirali, ker je bil svojega tekmovalca, ki ga je skušal prehiteti, parkrat sunil s komolec.

Milicno vojaštvo zaseduje morilca.

Lexington, Ky., 12. julija.

Kompanija milice je dobila povle-

jje, da zasede morilca, ki je bil

našel zavetje v divjem pogorju v

Magoffin County. Pravijo, da ga

strazi celo četa oborožencev, ki

hočejo s silo preprečiti aretacijo

pobeglega morilca. Pričakujejo

kravavega spopada med milico in

razbojniki.

Z naselniškega otoka. Številne deportacije.

Strela ubila dva moža pod drevesom v Bronxu.

Nad 300 novodošlecev se je mo-

ralo vrniti ta teden; vrata ob-

ljubljene dežele zaprti zanje.

SLOVENCI MED NJIMI.

Ivan Sandek ni imel dovolj de-

narja — bil mu ukraden, Šta-

jerc Polesnik je pa prestari.

NA MESTU MRTVA.

Na hrbitu ene žrteve je zaznamo-

vala strela obris drevesa, na

katerega je bil naslonjen.

VČERAJ ZVEČRJEV.

Pri njem so našli zapisno knjiži-

co z imeni in naslovi nad štiri-

deset mladih dekle.

DOGODKI V PORTUGALU.

Gibanje rojaštvov še ni pojena-

lo. — Izgredi v Marseille. —

Vspeli zrakoplovbe.

Curih, Švica.

Curih, Švica, 12. jul. — Danes

se je začel tukaj splošen štrajk

za 24 ur, ki pa bo trajal mogoče

še dalj. Proglašen je bil v znak

protesta proti pripustitvi inozem-

skih delavcev dvomjivega značaja.

Na podlagi zveznic je promet popolnoma ustavljen,

štrajkarjem se je pridružili tudi

čoknjenci, in celo mestni nastavljenci so putili delo. Za ptujoče

je prišel štrajk kaj nepriljeno,

in v velikem številu ostavljajo

mesto. Družba Amerikanec je

bila na poti na kolodvor napad-

ena s kamni. V svetu preprečen-

ja nadaljnja izgreda je bila

poklicana vojaška pomoč.

Lisbona, Portugalsko.

Oddelek rojalistov na konjih

je prišel danes v Carrerueria, ka-

kih 12 mil od tukaj, in skušal

zanetiti vstajo. Rojalisti so bili

prepozneni.

Marseille, Francija.

Večje število žen, ki priredilo

danes demonstracijo proti povla-

žanju cen kruhu. Prišlo je do

popadov s policejo in vojaštvom

izgredni, ki so poslušali kame-

ja, in na obeh straneh je bilo

ranjenih več ljudi. Demonstran-

ke so večinoma žene štrajkujo-

či mornarje.

Pariz, Francija.

Vsi želi, da včeraj je znesel cel

Jan Lego v Trstu.

Malo dni še in odkrit bode na grobni spomenik, ki počiva pod njim v domači češki zemlji dne 17. septembra 1906 umrli veliki buditelj slovenskega naroda, nezabni Jan Lego. Vsak slovenski narodnjak bi moral vedeti, kdo je bil mož, ki se je po polstolnem trudnopolnem delu za pravo ustanje našega naroda naselil v gomili, opremil jih s spomenikom in obkoljeni od slovenskih gostov, ki jih je privabil vsesokolska slavnost v zlato Prago. S čutilom najglobiče hvalnosti izgovarja ime preblagtega pokojnika vsak Slovenc, komur bira sreča za blaginjo naroda in za prospet Slovenstva. Ime Jana Lega je pravemu Slovencu sveto.

Pisec teh vrstic je bil dne 17. avgusta 1885 priča krasnega priroza v Meščanski Besedi v Pragi, ko smo se pravkar došli Slovenci klanjali svojemu dragemu ljubitelju v dobrotniku Janu Legu. Ko mu je bil napisl g. Ivan Hribar in ga v imenu slovenskih gostov srčno pozdravil, sta ga dvignila dve Slovence na rame in ga ob odusevljeneh vzlikih vseh navzočih nesla po dvorani. Od tedaj mine v malo tednih 27 let in slovenski gosti se zopet klanjajo Janu Legu — na pokopališču. Iz temnega groba njegovega jim prihaja klic: Vaši predniki so nekoč nosili moje telo, a vi dvignite mojega duha — mojo ljubezen do Slovenstva, neumorno trudnjubivost in vstrajnost, mojega nengasno navdušenje za vse dobro, lepo, blago; dvignite vse to in nesite domov na Slovensko in nadaljujte moje delo!

Tema je bila v naši domovini, ko je bil delovjan Jan Lego — tema tam ob kamniških planinah, kjer se je najprej naselil, tema v središču — bela Ljubljana je trdno spala, ko je služboval v njej naš slavljenec — tema ob Jadranškem morju v Trstu, kamor ga je nato zanesla usoda.

Jan Lego je dobro vedel, kaj je prav posebno pospeševalo narodno probubo na Češkem. Češka pesem je delala čuda. Kar se je obneslo na severu, mora učinkovati tudi na slovenskem jugu. S slovensko pesmijo je stopil Lego na dan v Ljubljani, deluječe v "Filharmoničnem društvu". Opozil je, kako se prilega Slovenskem Koseškemu pesmu "Kdo je nar?" in razpisal nagrado, da bi jih peta še bolj vžigala.

V Trstu je zasnoval Lego "Slovensko pevsko društvo". A kmalu potem je oživelj "Narodna-slovenska čitalnica". Ob njeni zibelki je poleg pesnika Franca Cegnarja in rodoljubnega trgovca Frana Kavčiča stal Jan Lego. V par mesecih je štela 230 članov. Prirejala je veselice, ki so jih zvali tedaj po češkem vzorec "besede" — s petjem, govoriti, deklamacijami in godbo. Na njih je nastopal Lego s svojimi pevskimi zborom, tudi s samospevi, tako dne 28. aprila 1861 s pesmijo "Sloven Čeh"; "pel je krepko, s pravim čutom in prosto", kar so ga pojavili "Novice". Na poletje, ko je palilo južno solnce, so prenehale čitalnične "besede", a ne Legova delavnost. "Priskrbeli smo najboljje slovenske pesmi in pevce se marljivo urijo" — so vedele povedati "Novice" dne 11. julija istega leta — "posebno vnet je za to stvar g. Lego; on je največ priporočil, da ima petje tako dobr vspreh."

Dne 20. novembra 1861 se je razlegal na čitalnični "besedi" menda prikrat v Trstu Jenkov "Naprek", ki je jake ugajal in so ga morali ponavljati. "Pevcom, ki jih je zopet naš verli Čeh g. Lego izverstno vodil, moramo dati vso pojavilo, da so se pridno vadili in kaj lepo peli. G. Lepo nas je tudi sam razveselil s tremi češkimi samospevi. Pel je po svoji starci navadi prekrasno: "Nad Berounou", "Když jsem já k vám chodíval", "Sel jsem proso". Izvrstnemu pevcu se je plaskalo, da ni bilo ne konca ne kraja in poklican je bil zopet na oder" — tako so poročale "Novice".

Sred čitalničnih pevcev kot njihovega učitelja in voditelja srečamo Jana Lega tudi še leta 1862. Mnogo truda je imel z njim, ali vspreh mu je venčal delo in ponosen je bil na svoj zbor. Ponosen je bil Lego zlasti tedaj, ko je izvrstno vspela velika čitalnična veselica dne 14. februarja 1862. Cegnar jo je opisal v "Slovenskem Glasniku" tako-le: "Malo tako veselih večerov smo doživeli se Slovani na Adriji, kater

je bil večer 14. t. m. Ta dan smo stopili tukajšni Slovani prikrat očitno pred občinstvo in pokazali drugim tukaj prebivajočim narodom, da se našej umetnosti ni treba skrivati, da nismo takoj znamenjeni, kakor trobijo nekateri naši sovražniki. Napravila je naša Čitalnica javno besedo in nujala za ta večer Mauronerjevo dvorano ter povabila vse prve osebe, umetnike, pisatelje itd. na besedo. Šešlo se je nad 800 poslušavev, da je bila dvorana čisto polna. Med njimi smo videli deželnega poglavarja, obilo prvih oseb našega mesta, najviših civilnih in vojaških oblastnikov. Razun domačih umetnikov se je vdeležila "beseda" slavna umetnica Ljudmila Zadrobilkova in dva ljubljanska pevca, ki sta nalaščata iz Ljubljane prišla. Pevci so tako vrlo obnašali, da ploskanje, slava in živokiči niso hoteli utihnuti. Naši vrli Čeh, pevem nestrinj, gospod Lego, pel je tako krepko, prisrčno in milo češki solo: "Kde vlast je má?", da se je poslušavev sreč topilo. Ljubljanska pevca sta z izvrstnim glasom mnogo pri "besedi" pripomogla, slava jim!... Vsi italijanski časniki so dostopno hvalili našo "besedo", le "Trierster Ztg." je molčala; to pa nam je tudi prav; Bog vari, da bi prijnej hvalo iskal. Po "besedi" smo se zbrali Slovani vseh plemen in večerji, bili židane volje in napivali zdravice vsem možem, ki se trdijo za dom in narod.

Dne 18. maja 1862 je projizoval Legov zbor na Čitalnični besedi: "Kje dom je moj?" "Rado ide Srbin v vojnike" in Riharjev "Žalosten glas zvonov". (Nov.)

Meseca aprila 1861 je prišel v Trst Fran Levstik. Z njim, ki se pridružil takoj Cegnarju in Legu, se je pricelo živahnogibanje. Razpravljali so vprašanje, kako bi se dal v čitalničnem kriku ustanoviti v Trstu slovensko slavstveni časnik. Da se ta misel ni uresničila, je bil najbolj krv nedostatek denarnih sredstev. Lego je vplival na Cegnarja, da se je lotil prevoda Božene Němcove "Babice".

V Janu Legu je našlo tedanje slovensko tržaško občinstvo ne samo vesrega učitelja petja, ampak tudi učitelja češkega jezika. Cegnar je pisal o tem "Novicam": Rayno ta gospod (namreč Lego) uči vsak teden dve uri češki jezik, g. Levstik pa tri ure slovensčino. Oba imata obilo marljivih učencev. Lepo je videti, kako sede med nežnimi nadpolnimi mladenčki že priletini možje raznega stanu in poklica s češko in slovensko slovnico pred sabo.

Iz Trsta je Lego dopisoval v češke liste o slovenskih razmerah. Tudi se je bavil s češko morariško terminologijo, uveljavljeno poznanje v delcu "Ztrskotáni fregaty Medusy".

V jeseni leta 1862 je odšel iz Trsta Levstik v Ljubljano. Tedaj je ostaval tudi Lego tržaško mestno, kjer je bil izza leta 1860 uradnik pri namestništvu. Prenestili so ga na Dunaj k pomorskemu ministrstvu.

Odhod teh dveh narodnih delavcev je takoj čutila slovenska stvar v Trstu. Dne 12. septembra 1863 je tóžil o tem Noviški dopsnik iz Barkovlj: "Veselo se je zbulida Čitalnica tržaška v dobi Slovencem še neugodni, krepko je stopila na noge in čvrsto je živila leta in dan; v času pa, na rednosti naši bolj ugodnim, nemamo je utihnila.

Odmor je bil začasen. Seme, ki je zasejal Jan Lego v Trstu, je bujno pognalo pozneje in sternen sad rodilo: Zato bodi blagoslovij spomin našega buditelja češkega Slovenca in slovenskega Čeha Jana Lega!

I. Poboljšar.

Grafenauer (Zgod. nov. slov. slovstva II. 321) pravi: "Kdaj je dospel Levstik v Trst, tega natančno ne vemo." Grafenauer je dognal nato, da je moral biti že meseca maja v Trstu, pred februarjem pa tudi ni mogel priti tja. O Levstikovem prihodu v Trst govorovi Noviški dopsnik Trsta dne 5. aprila, napovedujoč: "g. Levstik, ki pride tja v Trst, stopi v vrsto odbornikov (Čitalnice)". V dopisu iz Trsta z dne 13. aprila pa objavlja "Novice" imena čitalničnih odbornikov, med njimi tajnika Levstika. Ta je dospel v Trst torej med 5. in 13. dнем aprila leta 1861.

Spite pri odprttem oknu!

Še danes je razširjeno mnenje, da je spanje pri odprttem oknu skodljivo. Nočni zrak je strup, pravijo in pripovedujejo, kako se je nekoč neki mož zbulil popolnoma slep, ker mu je udaril nočni zrak v oči in o neki ženi, ki se je zjutraj zadušila, ker ji je otekel vrat; tretji je zopet v noči oglasil in celo enega se našli popolnoma trdrega v postelji. Take pravljice so razširjene, a čuda, da jih našem času še nihče doživel ni.

Seveda, ko bi se pričelo v sredini časa spati v sobi z odprtimi okni, zbulil bi se pač človek zlahko prehajenim vratom ali prehajenimi očmi, in ljhui sosedje, ki tako radi naredi iz mušice slona, bi rekli: "veseli boste, da niste popolnoma oslepili". Tako pride dobra stvar v slabu ime in človek se je bojil.

Kdor se ne boji malega truda, bo stvar natančno preiskal in prišel do zaključka, da je spanje pri odprttem oknu ne le koristno, ampak celo potrebno.

Zdravstvena veda pripoznala je

to že dan, o tem spriječejo za vodi za zdravljenje bolnih in slabotnih na pljučih. V teh zavodih se okna nikdar ne zapirajo, bodisi se drže svoga neodvisnega gela: "Vsakemu svoje!"

Tem potom se zahvaljujemo vsem cenjenim naročnikom, kateri tudi ostalim čitateljem za njihovo vsestransko zanimanje za naš list, kajti tudi v tej polovici dvajsetega leta izdajanja našega lista se je število naših naročnikov v vseh krajih Zedinjenih držav znatno pomnožilo, tako da jih bode kmalu DEVET TISOČ, s katerim številom se more ponosati edini slovenski dnevnik "GLAS NARODA".

"GLAS NARODA" ostane tu

in nadalje na svojem dosednjem naprednem stališču, strogo

za tozadne poštne predpise, izbrisati iz imenika naročnikov vse one, ki se ne spo

muni svoje dolžnosti.

V bodoče se ne bode mogel niko izgovarjati, da mu ni znano, kaj mu je naročnika potekla, ker ima vsaki naročnik poleg svojega imena na naslovu časopisa tozadne potrdilo. Prva številka pomeni MESEC, druga DAN tretja pa LETO.

Z veseljem pripomnimo, da smo se novo ureditvijo naslovov vstregli vsem cenj. naročnikom, in le nezadno številko jih je še, ki se niso zaostale naročnine povrnil, vprašajoč tozadne poštne predpise, izbrisati iz imenika naročnikov vse one, ki se ne spo

muni svoje dolžnosti.

V bodoče se ne bode mogel niko izgovarjati, da mu ni znano, kaj mu je naročnika potekla, ker ima vsaki naročnik poleg svojega imena na naslovu časopisa tozadne potrdilo. Prva številka pomeni MESEC, druga DAN tretja pa LETO.

Z veseljem pripomnimo, da smo se novo ureditvijo naslovov vstregli vsem cenj. naročnikom,

vstregli vsem cenj. naročnikom, in le nezadno številko jih je še, ki se niso zaostale naročnine povrnil, vprašajoč tozadne poštne predpise, izbrisati iz imenika naročnikov vse one, ki se ne spo

muni svoje dolžnosti.

Priponnimo še, da bode list izhajal v povečani obliki, kakor hitro doseže število naročnikov dejeti. In temu številu se naglo bližamo.

H koncu prosimo vse dosedjanje naročnike, da nam ostanejo še na

dalje zvesti in naj skušajo prido

bti še novih naročnikov, za kar

se vsem skupaj že v naprej za

hvalujemo.

oknu in kmalu boste občutili, kako dobrodelno vpliva na telo tak spanee. Posebno pri slabotnih otrocih je to naravnost potrebna. Ne poslušajte zastarene svete starosti tet, ampak odpirajte okna na stežaj, najprvo zgoraj, potem spodaj in nazadnje celo okno. Sveži, okrepljeni boste zapustili zjutraj svoje ležišče in z novo prenobljenimi močmi pričeli vsakdanje delo.

Vabilo na naročbo.

Še danes je razširjeno mnenje, da je spanje pri odprttem oknu skodljivo. Nočni zrak je strup, pravijo in pripovedujejo, kako se je nekoč neki mož zbulil popolnoma slep, ker mu je udaril nočni zrak v oči in o neki ženi, ki se je zjutraj zadušila, ker ji je otekel vrat; tretji je zopet v noči oglasil in celo enega se našli popolnoma trdrega v postelji. Take pravljice so razširjene, a čuda, da jih našem času še nihče doživel ni.

Seveda, ko bi se pričelo v sredini časa spati v sobi z odprtimi okni, zbulil bi se pač človek zlahko prehajenim vratom ali prehajenimi očmi, in ljhui sosedje, ki tako radi naredi iz mušice slona, bi rekli: "veseli boste, da niste popolnoma oslepili". Tako pride dobra stvar v slabu ime in človek se je bojil.

Kdor se ne boji malega truda, bo stvar natančno preiskal in prišel do zaključka, da je spanje pri odprttem oknu ne le koristno, ampak celo potrebno.

Zdravstvena veda pripoznala je

to že dan, o tem spriječejo za vodi za zdravljenje bolnih in slabotnih na pljučih. V teh zavodih se okna nikdar ne zapirajo, bodisi se drže svoga neodvisnega gela: "Vsakemu svoje!"

Tem potom se zahvaljujemo vsem cenjenim naročnikom, kateri tudi ostalim čitateljem za njihovo vsestransko zanimanje za naš list, kajti tudi v tej polovici dvajsetega leta izdajanja našega lista se je število naših naročnikov v vseh krajih Zedinjenih držav znatno pomnožilo, tako da jih bode kmalu DEVET TISOČ, s katerim številom se more ponosati edini slovenski dnevnik "GLAS NARODA".

"GLAS NARODA" ostane tu in nadalje na svojem dosednjem naprednem stališču, strogo

za tozadne poštne predpise, izbrisati iz imenika naročnikov vse one, ki se ne spo

muni svoje dolžnosti.

V bodoče se ne bode mogel niko izgovarjati, da mu ni znano, kaj mu je naročnika potekla, ker ima vsaki naročnik poleg svojega imena na naslovu časopisa tozadne potrdilo. Prva številka pomeni MESEC, druga DAN tretja pa LETO.

Z veseljem pripomnimo, da smo se novo ureditvijo naslovov vstregli vsem cenj. naročnikom,

vstregli vsem cenj. naročnikom, in le nezadno številko jih je še, ki se niso zaostale naročnine povrnil, vprašajoč tozadne poštne predpise, izbrisati iz imenika naročnikov vse one, ki se ne spo

muni svoje dolžnosti.

Priponnimo še, da bode list izhajal v povečani obliki, kakor hitro doseže število naročnikov dejeti. In temu številu se naglo bližamo.

H koncu prosimo vse dosedjanje naročnike, da nam ostanejo še na

dalje zvesti in naj skušajo prido

bti še novih naročnikov, za kar

se vsem skupaj že v naprej za

hvalujemo.

Priponnimo še, da bode list izhajal v povečani obliki, kakor hitro doseže število naročnikov dejeti. In temu števil

"GLAS NARODA"

(Slovene Daily.)

Owned and published by the

Slovene Publishing Co.

(a corporation)

FRANK SAKSER, President.

JANIK PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above offices: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00
pol leta. 1.50
za leto za mesto New York 4.00
pol leta za mesto New York 2.00
Evropa za celo leto 4.50
pol leta 2.50
celi leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzeme nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.Pri spremembni kralja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejmejo
bilavitske naznani, da hitrejš naje
mo nasevnika.Dopisom in pošljitvam naredite ta na
gov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

Koncem tega meseca se naj vrši v Madison, Wis., posvetovanje o idealnih modernih žurnalistikah. Najlepši vseh idejal bi bilo progresivno-idealno povisanje plače...

Z naravnajočo inteligenco raste tudi število samomorov. Ali krajše rečeno: omika stvarja strahote!

"Nek pesnik je znored vsled zrašne vročine" ... Vročina je lep izgovor. Nekoliko prismojeni so vsi tudi pod normalnimi okolnostmi, drugače pač ne bi delali pesni.

Da so ravno v tej vročini morali zborovati temperenčniki! Samo slabi politiki so.

Nek bostonki advokat je tožen na plačilo odškodninskega zneska stotisoč dolarjev, ker je neki dan obljubil zakon. Kot odvetnik mu bo težko dokazati, da se je pač — zarekel.

Dne 5. avgusta bo organizovana tretja stranka v Chicagu. Če se le pri tej vročini do tedaj ne staja.

Navedeni socialist, ki je nenašel podoboval \$130,000, ostane tudi v nadalje naveden socialist — ampak samo teoretično.

Pri nekem izstavljenem otroku so nasli listič z napisom: "Ta otrok je dobri staršev. Prosim, zavzemite se zanj." Morajo biti res dobr starši, da so ga zavrgli.

Zakladni urad zagotavlja, da ni bilo nikdar prej takole denarja v prometu. Tega pa noče povediti, da nikdar prej nismo tako rabili.

Glasom poročila finančnega oddeka pride na vsakega od nas \$34.26... koliko vam je država še dolžna?

Na Ruskem je mesec jano počen. Nam preklejano malo pomaga.

Zakladni urad je naročil nov emblem za petcentne novice. Glas bo beginje Svobode izgine, in bo nadomeščena z Indijancem, na drugo stran pride pa bivol. Res primerno: simbol lova za dolarjem.

Nek mož se je pritoževal pred sodnikom v Chicagu: "Moja žena mi je napravila desno oko modro, sin levo, otrok mi je razpraskal nos, hčer je pa poklicala redarja, da me je aretoval." Če to ni vzrok za ločitev.

Bivši komisar pomolov v New Yorku, Marshall, je zapustil pet milijonov, in od te ogromne svote pa določil — \$6000 v dobrodelne

namene. Slaba poravnava z vestjo in drugim svetom...

Nek znan newyorški milijonar je potkal na nebeska vrata. "Kaj si storil dobrega, da moreš zahtevati biti deležen večnega izveličanja?" ga pobara sveti Peter. "Nekdaj sem dal neki prodajalki časopis mesto dveh centov nikelj!" se je postavil milijonar. Sveti Peter se je popraskal za ušes; potem pa je rekel po kratkem premisljevanju, ter segel v zep: "Moj dragi, tu imas svoje tri cente nazaj in — go to hell!"...

D opis i.

Collinwood-Cleveland, O. — V časopisu večkrat berem, da so v kraju ali mestu, kjer imajo že deset različnih društev, vstanovili še enajsto, in sicer z istim imenom, katerega imajo ostala. Prav tem se povdari, da je pot storjen korak naprej na društvenem polju. Občutem vabijo za pristop ljudi, ki se niso v nobenem društvu. Ali ni deset že vstanovljivih društev nudilo enake prilike za vstop? Društvo je mlado ter bi v kratkem času rado postalomočeno. Prehiteti hoče vse društve, starejše. Zato prične z nizko pristopnino, obljuhuje pa visoko podporo. Tako društvo ima takoj veliko prijatelje. Skrajna greda dobro. Ko se pribliza čas, da je treba obljuhleno plačati, gre na brano veliko hitreje iz blagajne kot pa je prišlo vanjo. Ko je društvena blagajna suha, ali pa vsaj pod normalo, se odbor obrne na društvenike, naj ti pomorejo. Kaj pa stori? Priredi se društvena veselica in na to se povabijo vsa druga društva, katerim se v nasprotiu slučaju obljuhi enaka pomoč. Vrši se veselica in vsakdo potroši par petic več kot po navadi, češ, saj gre vse v društveno blagajno. Vsapek takih veselic navadno ni slab, posebno pričetkom sezone, in društvo je zadovoljno. S tem si je pa nako-palo obveznosti proti desetim društvtom. Društvenikom, poseben delaveem, ki težko delajo celi teden, gotovo ni prijetno delati dolga pota po pekocem solnemu. Udeležiti se pa mora, ker se je njegovo društvo obvezalo. Konečno je seveda treba tudi zastave! Te stanejo od \$150 do \$200. To tudi niso mačkine solze, kakor pravi Terbovec Tone. Dohodkov pa zastave ne prinašajo nobenih. Konečno moramo vpoštovati tudi najemnino za dvoran, razne knjige in uradnine plače. Ako tedaj trdim, da se na ta način mnogo stotakov zmeče proč, mi gotovo nihče ne more oporekat. Dvomin tedaj, da pomeni napred, ake se v enem in istem mestu preveč mnogo društva z enakimi principi. Rojaki naj bi sledili bolj na to, da se zviša število društvenikov, kot pa da se veča število društev. Pet društev v istem kraju more pri enakih prištevki storiti isto, kot deset. Kdor mi dokaže, da je nasprotno, mu budem zelo hvaležen.

Dne 5. avgusta bo organizovana tretja stranka v Chicagu. Če se le pri tej vročini do tedaj ne staja.

Navedeni socialist, ki je nenašel podoboval \$130,000, ostane tudi v nadalje naveden socialist — ampak samo teoretično.

Pri nekem izstavljenem otroku so nasli listič z napisom: "Ta otrok je dobri staršev. Prosim, zavzemite se zanj." Morajo biti res dobr starši, da so ga zavrgli.

Zakladni urad zagotavlja, da ni bilo nikdar prej takole denarja v prometu. Tega pa noče povediti, da nikdar prej nismo tako rabili.

Glasom poročila finančnega oddeka pride na vsakega od nas \$34.26... koliko vam je država še dolžna?

Na Ruskem je mesec jano počen. Nam preklejano malo pomaga.

Zakladni urad je naročil nov emblem za petcentne novice. Glas bo beginje Svobode izgine, in bo nadomeščena z Indijancem, na drugo stran pride pa bivol. Res primerno: simbol lova za dolarjem.

Nek mož se je pritoževal pred sodnikom v Chicagu: "Moja žena mi je napravila desno oko modro, sin levo, otrok mi je razpraskal nos, hčer je pa poklicala redarja, da me je aretooval." Če to ni vzrok za ločitev.

Red Lodge, Mont. — Ledene Minnesote bil sem hitro sit in zoper sem na mojem dragem zap-

du, na poti proti Pacifiku. "Tuj moj je dom, tu moj je kraj, tu živel rad bi vekom: ni kraja mi krasnejšega, ni ljudstva mi milejšega." Te besede pesnika Gregorija prihajajo so mi na misel, ko sem dospel v prijazni Red Lodge. Saj pa tudi ni čudno; prijetnemu kraju, kakor je ravno Red Lodge, v prijaznim rojakom, kakorsui so tam in v okolici in sploh na vsem zapadu, se tak ptič selilec, kot sem jaz, privadi, da sam ne ve, kdaj. Zapusčajočemu imenom kralj, bilo mi je pri sreči težko, kot da sem bival tam leta, ne pa samo nekaj dni. Pa nikar ne mislite, da morda zato, ker je kak sweetheart za mano sline — hočem reči — solze točil, ne, za to sem prenenoden, prestar in preveč s smolo namazan. Imajo pa tudi tam samo eno slovensko devojko (druga se je pred kratkim poročila) in to je pač kot kaplja v morje, pri toljek stevilu slovenskih fantov. Pa je tam dosti zahid Američank, finskih, italijanskih — nemških angeljev v modernih kraljih in belih čeveljčikih, a mi slovenski fantje smo že taki, da se pridušamo in prigamo, da "majlepse so Slovenci". Kaj se hoče, so nam menda že rojenice pri zibelki tako naročile. Mesto Red Lodge šteje morda kakih tri do štiri tisoč prebivalcev in se razteza po zeleni dolini, ob močnem gorskem potoku, nazvanem Rocky Fork Creek. Slovencev je tam — po moji sodbi — približno sto. Imajo dve slovenskih podpornih društev, eno spadajočo-k društvu sv. Barbare, v Forest City, Pa., drugo k S. N. P. Jednoti; obema pripada tudi preeč Hrvatov. Vse delavstvo je organizirano in združeno v umju, katera lastuje krasno, zimo poslopje, zvan Labor Temple. Poleg zborovalnih, plesnih in drugih dvoran nahaja se v poslopu tudi delavska čitalnica, kjer je poleg angleških, italijanskih in finskih dobiti tudi dvoje slovenskih listov. Ob bisernem Rocky Fork Creeku nahajajo se prijazna sprehajališča in pripravni prostori za razne veselice in piknike, zarastli z mladimi topoli in olepšani z duhetečim evetjem divih vrtnic in drugih gozdnih evetov. Da li je v potoku tudi kaj rib, mi ni znano, pač pa sem čul praviti v deloma tudi videl, da se ljubke ribice sprehajajo kar po zelenih tratih, kajpak ne one s plavutami, ampak krili; kako je z lovom istih, pa vam, žal, ne vem povedati. Delavske razmere niso najboljše, vendar tudi ne ravno slabe, dela se od 3 do 5 dni v tednu. Zaslužek se pa seveda ravna po prostoru in raznih drugih okolnostih, kar je pač vsakemu premagarju znano. Vozec se v smeri proti Billingsu, videl sem v ozki dolini ob potoku dosti lepih farm. Farmerji bavijo se največ s sladkorno pese in alfalfo; ponokod se vidi pa tudi koruza, pšenica, krompir in celo sadno drevje. Med medlim žarki zahajajočega solnca padal je redki dežek, na vzhodu smehlala se je krasna mavrica, slonečna na dveh visokih hribih, jaz pa sem na oknu zadremal in zasmrčal spanje pravičnega. Kakor že davno ne, sanjal sem ljubezljive sanje. V spremstvu petorice mojih dobrih prijateljev iz Red Lodge sprehal sem se ob šumecem Rocky Fork Creeku. V kristalnih valovih potoka kopale so se so bajne morske dekljice in trgate duhetečev vrtnice raz vodo molečih vej. Po kratki kopeli odvrgle so plavutave, odele rdeča svilenca kriča in bele čeveljčke, splezale so na breg in čudno — vse so znale slovenski! Naša fantovska šest-

du, na poti proti Pacifiku. "Tuj moj je dom, tu moj je kraj, tu živel rad bi vekom: ni kraja mi krasnejšega, ni ljudstva mi milejšega." Te besede pesnika Gregorija prihajajo so mi na misel, ko sem dospel v prijazni Red Lodge. Saj pa tudi ni čudno; prijetnemu kraju, kakor je ravno Red Lodge, v prijaznim rojakom, kakorsui so tam in v okolici in sploh na vsem zapadu, se tak ptič selilec, kot sem jaz, privadi, da sam ne ve, kdaj. Zapusčajočemu imenom kralj, bilo mi je pri sreči težko, kot da sem bival tam leta, ne pa samo nekaj dni. Pa nikar ne mislite, da morda zato, ker je kak sweetheart za mano sline — hočem reči — solze točil, ne, za to sem prenenoden, prestar in preveč s smolo namazan. Imajo pa tudi tam samo eno slovensko devojko (druga se je pred kratkim poročila) in to je pač kot kaplja v morje, pri toljek stevilu slovenskih fantov. Pa je tam dosti zahid Američank, finskih, italijanskih — nemških angeljev v modernih kraljih in belih čeveljčikih, a mi slovenski fantje smo že taki, da se pridušamo in prigamo, da "majlepse so Slovenci". Kaj se hoče, so nam menda že rojenice pri zibelki tako naročile. Mesto Red Lodge šteje morda kakih tri do štiri tisoč prebivalcev in se razteza po zeleni dolini, ob močnem gorskem potoku, nazvanem Rocky Fork Creek. Slovencev je tam — po moji sodbi — približno sto. Imajo dve slovenskih podpornih društev, eno spadajočo-k društvu sv. Barbare, v Forest City, Pa., drugo k S. N. P. Jednoti; obema pripada tudi preeč Hrvatov. Vse delavstvo je organizirano in združeno v umju, katera lastuje krasno, zimo poslopje, zvan Labor Temple. Poleg zborovalnih, plesnih in drugih dvoran nahaja se v poslopu tudi delavska čitalnica, kjer je poleg angleških, italijanskih in finskih dobiti tudi dvoje slovenskih listov. Ob bisernem Rocky Fork Creeku nahajajo se prijazna sprehajališča in pripravni prostori za razne veselice in piknike, zarastli z mladimi topoli in olepšani z duhetečim evetjem divih vrtnic in drugih gozdnih evetov. Da li je v potoku tudi kaj rib, mi ni znano, pač pa sem čul praviti v deloma tudi videl, da se ljubke ribice sprehajajo kar po zelenih tratih, kajpak ne one s plavutami, ampak krili; kako je z lovom istih, pa vam, žal, ne vem povedati. Delavske razmere niso najboljše, vendar tudi ne ravno slabe, dela se od 3 do 5 dni v tednu. Zaslužek se pa seveda ravna po prostoru in raznih drugih okolnostih, kar je pač vsakemu premagarju znano. Vozec se v smeri proti Billingsu, videl sem v ozki dolini ob potoku dosti lepih farm. Farmerji bavijo se največ s sladkorno pese in alfalfo; ponokod se vidi pa tudi koruza, pšenica, krompir in celo sadno drevje. Med medlim žarki zahajajočega solnca padal je redki dežek, na vzhodu smehlala se je krasna mavrica, slonečna na dveh visokih hribih, jaz pa sem na oknu zadremal in zasmrčal spanje pravičnega. Kakor že davno ne, sanjal sem ljubezljive sanje. V spremstvu petorice mojih dobrih prijateljev iz Red Lodge sprehal sem se ob šumecem Rocky Fork Creeku. V kristalnih valovih potoka kopale so se so bajne morske dekljice in trgate duhetečev vrtnice raz vodo molečih vej. Po kratki kopeli odvrgle so plavutave, odele rdeča svilenca kriča in bele čeveljčke, splezale so na breg in čudno — vse so znale slovenski! Naša fantovska šest-

du, na poti proti Pacifiku. "Tuj moj je dom, tu moj je kraj, tu živel rad bi vekom: ni kraja mi krasnejšega, ni ljudstva mi milejšega." Te besede pesnika Gregorija prihajajo so mi na misel, ko sem dospel v prijazni Red Lodge. Saj pa tudi ni čudno; prijetnemu kraju, kakor je ravno Red Lodge, v prijaznim rojakom, kakorsui so tam in v okolici in sploh na vsem zapadu, se tak ptič selilec, kot sem jaz, privadi, da sam ne ve, kdaj. Zapusčajočemu imenom kralj, bilo mi je pri sreči težko, kot da sem bival tam leta, ne pa samo nekaj dni. Pa nikar ne mislite, da morda zato, ker je kak sweetheart za mano sline — hočem reči — solze točil, ne, za to sem prenenoden, prestar in preveč s smolo namazan. Imajo pa tudi tam samo eno slovensko devojko (druga se je pred kratkim poročila) in to je pač kot kaplja v morje, pri toljek stevilu slovenskih fantov. Pa je tam dosti zahid Američank, finskih, italijanskih — nemških angeljev v modernih kraljih in belih čeveljčikih, a mi slovenski fantje smo že taki, da se pridušamo in prigamo, da "majlepse so Slovenci". Kaj se hoče, so nam menda že rojenice pri zibelki tako naročile. Mesto Red Lodge šteje morda kakih tri do štiri tisoč prebivalcev in se razteza po zeleni dolini, ob močnem gorskem potoku, nazvanem Rocky Fork Creek. Slovencev je tam — po moji sodbi — približno sto. Imajo dve slovenskih podpornih društev, eno spadajočo-k društvu sv. Barbare, v Forest City, Pa., drugo k S. N. P. Jednoti; obema pripada tudi preeč Hrvatov. Vse delavstvo je organizirano in združeno v umju, katera lastuje krasno, zimo poslopje, zvan Labor Temple. Poleg zborovalnih, plesnih in drugih dvoran nahaja se v poslopu tudi delavska čitalnica, kjer je poleg angleških, italijanskih in finskih dobiti tudi dvoje slovenskih listov. Ob bisernem Rocky Fork Creeku nahajajo se prijazna sprehajališča in pripravni prostori za razne veselice in piknike, zarastli z mladimi topoli in olepšani z duhetečim evetjem divih vrtnic in drugih gozdnih evetov. Da li je v potoku tudi kaj rib, mi ni znano, pač pa sem čul praviti v deloma tudi videl, da se ljubke ribice sprehajajo kar po zelenih tratih, kajpak ne one s plavutami, ampak krili; kako je z lovom istih, pa vam, žal, ne vem povedati. Delavske razmere niso najboljše, vendar tudi ne ravno slabe, dela se od 3 do 5 dni v tednu. Zaslužek se pa seveda ravna po prostoru in raznih drugih okolnostih, kar je pač vsakemu premagarju znano. Vozec se v smeri proti Billingsu, videl sem v ozki dolini ob potoku dosti lepih farm. Farmerji bavijo se največ s sladkorno pese in alfalfo; ponokod se vidi pa tudi koruza, pšenica, krompir in celo sadno drevje. Med medlim žarki zahajajočega solnca padal je redki dežek, na vzh

ČISTO NARAVNO.

"Še enkrat vam posodim 50 dolarjev, potem pa vas prosim, da se ne prikažete več."

"Prav iz sreča rad to storim."

Predolgo živi.

Mož: Če bom umrl — ali se boš ti zopet poročila?

Zena: Ne! Kdo pa bo vzel staro žensko. Ti bi bil moral pred desetimi leti umreti...

Ne da se preplašiti.

"Torej zopet potnik z vinom! Tri vaše kolege šem že danes vrpel na stopnjajeh."

"Me veseli! Ste bili torej tako prijazni da ste naročila prihranili zame?"

Novi veterani.

— Ali je res, da dobi vaša armadapešen regiment zrakoplovcev?

— Da!

— Saperment — torej bomo imeli tudi zrakoplovskie veterajnarje!

Pri dobrodelni veselici.

Varuj se in ne približaj se krasni prodajalki, dragi!... Samo to že velja tri dollarje."

To je dobro.

— Moj mož je surov, gospod sodnik, Strašno je surov. Ž njim ne morem več živeti. Pomislite — snoči mi je lase izruval.

— Strašno! To vas je pač hudobolelo.

— Boleso nič, ker — no, ker imam umetne lase...

Natančna opazovalka.

"Kaj ne, Micika, midva se poročiva!"

"Da, a ti mi boš potem moral vedno reči "srček" in ne le takrat, ko so ljudje na obisku."

Trda butica.

Sprevodnik: Gospod — nikar se ne občajte tako daleč iz okna.

Gospod: Kaj pa vam marf?

Sprevodnik: Seveda mi je mar, saj bi lahko s svojo glavo še tunel poškodovali.

"Prosim, prav prijazno, gospod Mlakar; ne mislite na svojo ženo."

Močna ljubezen.

— Zlata moja ljubica — jutri je nedelja — kam pojdeva.

S teboj grem tudi na konice sveta, naj bo v Šiško ali pa na Ježico.

To je preveč.

Zena: Ti govorji kar hočeš! Meni pravi moj notranji glas...

Mož: Jezas, Jezas, Jezas, zdaj ima pa še notranji glas...

Lep tast.

— Ti, ali je res, da se tvoja hči poroči s trgovcem Smukom? Ti in Smuk sta vendar smrtna sovražnika.

— Sva ja smrtna sovražnika in ravno zato mi je prav, da se poroči z mojo hčerjo. Hudil bi dobil mojo ženo za tačo in bo potlej šele spoznal, kaj je pekel.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Previdno.

Minka: "Na kresnem večeru najbolj vredna ljubezni v celi leti sem govorila s 'ta lepin Joškom'. Ljubljani. Veš, kaj je rekel? dejal je: meni

Ninka: Ah — ali je res?! Kaj bo mi več zdelo...

SUROVINA.

Razloček.

— Trgovce Špinačar v Zeleni jami me je razčkal.

— Lejte no! Razčkal vas je.

Jaz sem star potnik in sem že marsikaj doživel; zmerjan sem že bil, ven sem bil vržen, celo bree

sem že dobil, a razčkal me ni še nihče.

— Kaj se vam je zgodilo, da ste tako klavrnji, je vprašal stari potnik.

— Trgovce Špinačar v Zeleni

jami me je razčkal.

— Lejte no! Razčkal vas je.

Jaz sem star potnik in sem že

marsikaj doživel; zmerjan sem že

bil, ven sem bil vržen, celo bree

sem že dobil, a razčkal me ni še

nihče.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

POZNAVALEC.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

zapisala "v lastne roke".

— Zato, da bo njegova žena pi-

simo odprla.

— Kaj pa je pravzaprav razloček med kupčijo in špekulacijo?"

— Ako zgubiš, je špekulacija;

kadar pa dobiš, je pa kupčija."

— O, nič več te... te... te...

— Zakaj si pa potem na zavitek

